

# På äventyr bland krabbor och tång

Havet är blått, havet är vått men framförallt... havet är djupt! Och heeelt fantastiskt, skulle jag väl också tillägga.

**HÖNÖ** Jag befinner mig på botten av en vik vid Hönö Klåva. Vattnet denna dag är lite gulgrumligt men sikten fullt acceptabel. Utanför cyklopet simmar småfiskar runt och min dykledare Jhermy Olausson räcker över en blå femarmad sjöstjärna till mig. Dess såvliga rörelser fascinerar samtidigt som jag lägger märke till alla de små benen som kämpar på i ett helt annat tempo än armarna. Därefter hittar Jhermy ett stort exemplar av en strandkrabba, som jag får i min hand. Oförsiktig som jag är biter den tag med båda klorna i min gummihandske. Jag drar försiktigt i skölden för att krabban skall släppa taget med klorna. Efter en kort stund tröttnar den lilla klon men krossklon nyper sig envist kvar. Jag avvaktar på att krabban skall tröttna och under tiden tittar jag uppåt och märker då solens strålar som spelar genom vattnet ner mot oss här nere i djupet. Vi är nog på 10 meters djup tänker jag eftersom jag har fått hålla mig i näsan och blåsa för att tryckutjämnade mina inåtbågande trumhinnor under simturen mot botten. Efter ett tag tröttnar strandkrabban på att nypa mig och jag samt dykledaren simmar upp mot ytan.

– Hur djupt var vi? är min första fråga.

– 3,7 meter! svarar han.

Lite besviken på mig själv och inte speciellt kaxig kravlar jag mig upp på landbacken. Mitt livs första dyk med dräkt samt tuber är över.

– Jag kunde ha svurit på att vi var nere på minst 10 meter för så kändes det, muttrar jag lite för mig själv.

Men djupet spelar absolut ingen roll för det är säkert lika kul på 2 meter som 20.

## Fler vill provdyka

Med förväntan på topp, nedpackade badbrallor i bagaget och ett hjärta som bankat på i 64:e-delstakt hade jag samma morgon ställt stegen mot Äventyr och Tångs förberedande teorilektion innan vi plumsade i plurret. I mitt huvud svävade orosmoln med konstiga tankar inuti sig. ”Skall jag sjunka som änna gråsten? Skall jag flyta utan att kunna sjunka? Eller kommer jag att hamna på ett jämt djup utan att kunna vare sig sjunka eller komma upp till ytan samtidigt som undervattensströmmar för mig iväg mot Norra Ishavet? Ja, tankarna voro många och, förstod jag efteråt, korkade!

– Årets första provdyk, förklarar Jhermy Olausson för mig och de övriga deltagarna. Fler och fler vill prova på att dyka även om de som tar certifikat minskat något.

Jhermy poängterar även att han och hans assisterande dive master, Jesper Englund, inte lär oss dyka fullt ut utan detta är bara frågan om ett provdyk. Vill man lära sig det på riktigt får man gå en certifikatskurs. I en sådan läggs mycket vikt vid att upptäcka fel, lära sig tömning av cyklop under ytan och så vidare.

## Nu börjar äventyret

Bland de första momenten vi får lära oss är att tryckutjämnade.

– När vi dyker utsätts vi för ett ökat tryck, som märks i öronen. Börja nu med att hålla för näsan och blås utåt så att ni hör ett klick i båda öronen. För om ni inte utjämnar trycket kommer det att bli obehagligt, påpekar Jhermy för oss och vi elever nyper oss i näsan och blåser så att vi ser ut som igelkottsfiskar i nullet.



En grupp trötta men lyckliga dykare som just har gjort ett provapådyk med hjälp av instruktörerna från Äventyr och Tång.

Vi blir instruerade att andas jämt samt regelbundet i regulatorn och inte hålla andan.

– Andas lite långsammare och mer utdraget än på land, så lyssna på andningen hela tiden, säger Jhermy.

Vi, deltagare i kursen, får även lära oss teckenspråk för att kunna kommunicera under ytan. Tumme upp och tumme ner betyder stig eller sjunk. Två pekfingrar parallella betyder håll ihop. Horisontellt hållen hand som vippar är lika med problem.

Därefter är det dags att kränga på sig dykarträkten, vilket är lite besvärligt eftersom den sitter som gjuten. Blyviktsbältet, som väger 8 kilo, spänns fast över höfterna och därefter kommer västen med lufttuben på.

– Vikterna är för att kompensera för kroppens flytkapacitet, förklarar han.

Tuben är fylld med vanlig luft, inte syrgas, som står under 200 bars tryck.



En strandkrabba har fångat min uppmärksamhet, samtidigt som "krabban" har fångat mig med sin klo.

Västen är som en variabel luftblåsa och den används för att reglera djupet.

– Obs gör bara små dutt när ni trycker på den, säger Jhermy.

Med hela den 25 kilo tunga utrustningen på ryggen går vi iväg som stora oviga svarta skalbaggar. Sakta vaggas vi oss mot vattnet, sätter på oss simföt-

terna och tar badstegen ner i Kattegatts svalkande vatten. Väl i böljan den blå bärs vi upp av vattnets bärkraft. Nu börjar äventyret.